

LIGHT°

37

ГОДИНА VII, 19 - 25 СЕПТЕМВРИ 2009

ВЪЛШЕБНА НОЩ:
ВЕСЕЛИНА САРИЕВА

© Тухомур Рачев / No Frame Studio

СПИСАНИЕ, РИТЪМ

В разговора с Веселина Сариева, жената чудо заг/прег artnewscafé, галерия „Сариев“ и „Нощ на музеите и галериите“ в Пловдив (на стр. 10), тя говори за особеная „пловдивски ритъм на града на художниците“ с ирония, но и с топлота. Ние също вярваме, че всеки град има свой ритъм, който се долавя особено ясно през есента - улиците отново се изпълват с хора, всеки от които носи впечатления, спомени и вдъхновения от изминалото лято, и за няколко седмици всичко изглежда възможно. Продължаваме пловдивската тема с лицето Александър Секулов (на стр. 8) - жива легенда на града под тепетата, собственик на култовите места „Петното на Роршах“ и „Конюшните на царя“ и автор на не по-малко култо-

вите книги „Малката светица и портокалите“ и „Колекционер на любовни изречения“; другото лице Еличка Сърбинова (на стр. 30); и пътепис/ода за Пловдив (и пътя дотам) от Александър Бойчев (на стр. 20).

Но имаме и други градове, спокойно: Палма де Майорка (на стр. 18), Йоханесбург (на стр. 24), Бургас (и по-точно един остров срещу него, на стр. 26) и курортен комплекс Албена, където се развива действието на разказа на Цвета Стоева (на стр. 28).

Ако обичате своя град и имате идея как да го превърнем в главен герой на някой следващ брой, пишете ни на познатия адрес. And the beat goes on...

Богдан Русев

Фотография: Тихомир Рачев / No Frame Studio

Стил: Garderob

Грим: Христина Трайкова

Блуза Pollini от Farenah Concept
и панталон Garderob

ВЪЛШЕБНА НОЩ

ВЕСЕЛИНА САРИЕВА ЗА ПЕТАТА „НОЩ НА МУЗЕИТЕ И ГАЛЕРИИТЕ“

От Росица Илиева

„Нощи има много, но първата е направена в Берлин през 1997“, уточнява Веселина Сариева в късната сутрин след една друга нощ, в която е работила върху юбилеен вестник. Заради петия рожден ден на галерия „Сариев“ създателите ѝ Катрин и Веселина Сариеви приготвят извънредно печатно издание, финализират ремонт, организират парти и планират официалното представяне на първата арт работа в реновираната галерия. Поводът за тази дългоочаквана среща обаче е друг: предстои петата „Нощ на музеите и галериите“ в Пловдив. Инициатор и двигател на събитието отново е неизчерпаемата Веселина Сариева - същата, която направи възможно за една нощ всяка година от 2005 насам галериите и музеите в родния ѝ град да са отворени дълго след края на работното време. Тя е родена в ранния януари на късните седемдесет години. Завършва „Славянски филологии“ и за малко е преподавател в университета, пише предимно поезия, създава галерия „Сариев“, организира „Нощта“ в Пловдив, а междувременно грабва няколко награди за литература и за личност и събитие, раздвижили художествената среда и вдъхновили Пловдив. Същата Веселина сега се стреми да превърне изкуството в начин на живот, прави artnewscafé, нощите ѝ често са будни, а някои от тях - особено специални.

Първата нощ

„Ами, как стана всичко...“ В късната сутрин тя леко се смъква на стола, за да се настани удобно върху възглавницата, и отпива мляко с какао от бяла чаша с кръгла гръжка. После изключва телефона си, за да не я прекъсва на всеки седем минути, и започва да разказва на един дъх. „Отидох на гости на един приятел в Германия. Там видях една книжка, която много ме впечатли - за нощта на музеите в Дюселдорф, пълна с много информация и събития. Казах си, че това е перфектно за Пловдив, нашият формат - музеи, галерии - всичко да живее!“ След още няколко немски нощи Веселина Сариева „хал хабер си нямала“ какво трябва да направи, но се върнала под тепетата и започнала да действа.

Нашата нощ

„Сега бих казала, че хората, които участваха в „Нощта“ в началото, го направиха и заради уважение към баща ми. Никой не ме познаваше и през цялото време бях повече гъщеря на Веселин Сариев, отколкото каквото и да било друго. Ако това е окей за една година обаче, на следващата няма да стане.“ Тя изглежда леко развълнувана, когато си припомня нощите на 2005. Говори за хората, които ѝ подават ръка на старта, с признателност и е в състояние дълго и подробно да разказва за тях, да ги назовава по малки и пълни имена, да цитира реакциите им, да благодари за срещите си с тях и за последвалите приятелства.

Естествено тя съвсем ясно си спомня и за забележките на онези съграждани, които услужливо се опитват да я приземят, за да не си мисли, че като е направила една галерия, може да направи и „Нощ на музеите и галериите“. „Добре, отворещала Веселина на скептиците в галериите, музеите и останалите институции, аз ще направя, каквото мисля, че трябва да се направи, а вие вложете минимални усилия. Оттам нататък, каквото стане - стане, правим го и ще видим. По този начин започнах - с доказване.“

Една вечер...

преди „Нощта“, докато вечеряли, майка ѝ изведнъж просто така изстреляла: „Дай да направим една галерия!“ Двете решили да използват освободеното от наематели помещение (което само по себе си също е цяла фамилна история) и да пренесат в него духа на Веселин Сариев: „Той беше човек, който умееше да случва нещата

около себе си, имаше много приятели художници и наистина живееше в този пловдивски ритъм - на града на художниците.“ Новото артистично пространство се концентрирало около керамиката, но заедно с него се родила и идеята, че естетическите вкусове трябва да се възпитават. Така галерията се посветила и на всички останали външни проекти с кауза, като най-грандиозният между тях бил кръстен „Нощ на музеите и галериите“. По това време Веселина работела като двоен агент с ясното съзнание, че галерията и най-вече „Нощта“ трябва да докажат потенциала си още в първата година, защото след това ще бъде късно.

Дългата нощ

В точното време и на точното място, в нощта на 30 септември 2005, Веселина била в собствената си галерия заедно с „леко иронична изложба“ за оптимистичната и песимистичната представа за „Нощта“, концерт отпред и усещане, което сега описва като „цяла нощ не знаех къде се намирам, беше наистина нещо небивало... Младите хора дойдоха и събитието се получи. В Музея на Съединението например влязоха толкова хора, колкото иначе за половин година, и то от принудителни групи (примерно заведени по задължение ученици)“. В резултат на следващата година се появили нови желаещи, а тенденцията се задълбочавала с времето и досега няма отказали се участници. „С годините „Нощта“ започна да придобива популярност, дейностите станаха много и се наложи да направим фондацията „Отворени изкуства“, за да може тя да поеме организацията и да събира средства. Иначе в първата година буквално взех парите от едното място и отидох в печатницата, без да знам дали ми стигат или не. По-нататък направихме и програмна схема - разделихме програмата на музеи, галерии, живи градски места, театър и т.н.“

Нощта на нощите

Сега, пет години след първата, Веселина отново е неоплаквана: „Това, което исках да направя и да кажа с „Нощта на музеите и галериите“, е следното: ние ви каним да се забавляваме, да влезете и да влезете. Абсолютно съм убедена, че всеки човек може да съпреживее и да усети изкуството, особено ако в ролята на куратор имаме човек, който умее да преведе езика на изкуството на езика на посетителите.“ Няколко години по-късно ехото от тези думи отеква и в други български градове, последователи на инициативата, в които „Нощта“ постепенно мигрира.

Но...

в един мощен момент Веселина Сариева осъзнала, че само нейната енергия не е достатъчна, за да промени културната обстановка толкова, колкото би ѝ се искало: „Това, което се случва в един Берлин по време на „Нощта“, не може да стане в един Пловдив. Най-малкото тук не може да бъде показано подобно изкуство, защото ги няма тези музеи, галерии, политици. Въпреки че имах огромни очаквания за „Нощта“, аз самата установих, че със собствените си сили не мога да променя толкова средата, че изведнъж всичко да стане. Затова решихме да направим нещо по-малко.“ Този извод преобърнал ентузиазма ѝ в нова посока и така се появил поредният проект - artnewscafé. Година след като е реализирала и него, докато си ние какато, Веселина оценява, че тъкмо това място ѝ носи много по-голямо удовлетворение от всичко останало: „Ето, най-общо казано, ние сме едно локално кафене, обаче издаваме арт бюлетин, който е насочващ. Младите хора се приобщават към изкуството и тук наистина виждам реалните резултати - мъничките резултати в малка аудитория от хора... Спрях да се хвърлям на много голямото.“

▶ II

Ощ

Това е заглавието на една от стихосбирките на поетесата Веселина Сариева. Равносметката на галеристката обаче сега звучи така: „Зарязах цялата си академична работа, работата с книгите и текста, които много, много ми липсват, за да развия и създам ситуация тук.“ В онази сутрин след нощта, посветена на вестника, и преди да си разкажем за всички останали нощи, срещаме Веселина в утрото да крачи по нейната улица с един хляб в ръка. Носи го у дома за закуска и най-гостоприемно ни кани с нея. Масата вече е погреедена, водата за чай е гореща, няколко мейла трябва да отлетят между две филийки с масло, а телефонът започва да звъни все по-често. „Как протича един мой ден? Ето така.“ Отнякъде се появяват пет квадратни листчета - всяко със задача за деня по теми: „парти“, „нощ“, „Истанбул“ за предстоящото ѝ пътуване на биеналето и още две за по-късно. Следва бързо пресмятане на часовете и в следващите два Веселина успява да провери резултатите от ремонта, да пропусне десетина обаждания и да ни накара да очакваме с нетърпение следващата „Нощ“. Затова ни начертава цял маршрут, по който да се движим, и без да спира да изяснява концепции, продължава да доказва как „изкуството трябва да бъде показано, да бъде разкривано като тайнство пред публика - като да влезеш в друг свят, извън ежедневието и извън рационалното“.

Поло Sinequanone,
блуза Garderob,
ръкавици Moschino и панталон
Coming Soon om Trend Box,
обувки Pedro Garcia om Purple

НОЩТА НА 2009

Тъй като е практически невъзможно да обиколим всички културни пространства на алтернативната столица от вечерта на 2 октомври до 03:00 на 3-ти, предлагаме една примерна селекция от Веселина Сариева:

Старият град е много възновяващ за разходка - изкачвайте се и слизайте по калдъръма, влизайте в музеите наоколо и почивайте на въздух в близките градини. Обърнете внимание и на откритите прожекции.

Спуснете се до Историческия музей, където събитията винаги са хубави. Този път са посветени на Япония, а след това можете да се слееете по най-съвременния начин със сънародниците си на площад „Съединение“ при скейтърите.

Вижте светлинната инсталация на Римския стадион, танцовия перформанс в Античния театър и прекарайте колкото можете повече време в Баня Старинна.

В Природонаучния музей можете да се потопите в интересна експозиция от сладководни риби и растения. След това пийнете нещо отвън.

Не пропускайте изложбата на Иво Хаджимишев в Къща Георгиади, където е силно вероятно да засечете и самата Веселина Сариева.

Иначе в галерия „Сариев“ се очаква да стават чудеса след концептуалната промяна - изложби, перформанс, акция в градска среда и, ако всичко върви по вода, една легена скулптура ще се топи цяла нощ пред Входа. В съседство е artnewscafé с още по-интересна изложба и литературно четене.

Цялата програма можете да видите на www.gallery-night.info/09

Поло Sinequanone,
елек Garderob,
сакo Miu Miu om Trend Box
и обуvku Pedro Garcia om Purple

Поло Sinequanone,
елек и панталон Garderob,
обувку Etro om Farenah Concept